

и прави силуёта по-елегантенъ, възприеха я само като вечерна, каквато си остава и до сега.

Всъкдневното облъкло все повече и повече заема спортенъ характеръ, а заедно съ това се налагатъ трикотажите и ония тъкани, които поради своята еластичност, се приближаватъ до тъхъ. Започнаха да се тъкатъ много крепирани платове, като марокени и жоржети по типа на китайското къдрраво платно (*crêpe de chine*)

Създадоха се също накъдрени прежди, „буклे“, които даватъ тъканъ еднаква почти съ плетената. Вънъ отъ това рокли, блузи, дори палта и шапки плетени на ржка, или на машина отъ луксозни прежди станаха много търсени. Съ една речь, днесъ текстилната индустрия се стреми къмъ трикотажа, за да се нагоди съ въка на спорта.

ХХ столѣтие също е въкъ и на синтетическата химия, тя вече създаде изкуствената коприна, която се оказа по-ефтина. Синтетическата химия всъки денъ продължава да прави преврати въ текстилната индустрия. Известни ни съ опитите на германците да добиятъ платъ отъ книга и дървени стърготини, както и опита на италиянците да добиятъ вълна отъ млъкото.

А облъклото всъкога ще се нагаждасъ условията на живота, създадени отъ прогреса, съобразно физиологическиятъ нужди на живия организъмъ.

Бъли (долни) дрехи.

Подъ бъли дрехи разбираме ония, които се носятъ подъ всъкдневното облъкло, за да го запазятъ отъ кирята на тѣлото. Въ древността, когато облъклото се правѣло отъ приста домашна тъканъ, която се перѣла, нужда отъ такова облъкло не се е чувствувала. Въ VII пѣсень на Одисеята заварваме Назика, царската дъщеря, да пере дрехите си на рѣката. Презъ блѣскавата епоха на римската империя, когато почнали да се носятъ луксозните платове на ориента подъ туниките се носяли други по-малки туники отъ нѣженъ платъ, известни подъ името **камизия**. Въ Византия също така се носяла нѣкаква тънка долна туника. При готика първата туника служила за риза, безъ да се смѣня за чистота. Истинското долно облъкло започва отъ ренесанса. При разглеждането на всъка епоха ние видѣхме, че долното облъкло винаги се е влияело отъ горното и вземало отчасти неговата форма. При революцията то става само трико, което имитира кожата, за да изглежда, че не съществува. При роклята